

Ες ψαμάθους ἐκόμισα· τὸ ἦ πλεόν, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν,
Νηξάμενθ, φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.
Δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν· ἢ μὲν ἐκείνου
χθών, ἐμέ· τ' δ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανε πύμον ὕδωρ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Φῶρες ὄτ' εἰνάλιοι τυρσηνίδθ ἀγχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκάτου θῆκαι ὑπερβύθιον,
Αὐτίθθ μιν κισάρη λιγυηχέϊ δέξατο δελφίν
Συώθθρονον, ἐκ ἦ βυθού νήχεθ' ἐλίσσόμενθ,
Μέχρῃς ἴθ' ἰσθμὸν ἔκελσε κερύνθιον. ἦ ῥα θάλασσα
Ιχθύς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους.

ΦΑΝΙΟΥ.

Ἀκτίθθ καλαμῶτα, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας,
καί με λάβου δρχὰν πρῶϊον ἐμπολέα.
Αἴτέ ζύγ' ἐν κύρῳ μελαουρίδας, αἴτέ ἴν' ἀχρεῖς
μορμούρον, ἢ κίχλιω, ἢ σπάρον, ἢ σμαρίδα.
Αὐτὸν τ' αὐγάσεις με τὸν σὸ κρέας, ἀλλὰ θάλασσα
τιμῶνθθ, ψαφαρῖ κλάσμαθθ εἰς ἀπάτῳ.
Χαλκίδας ἠὲ ἦ φέρης φίλ' ἀκανθίδας, ἢ ἴνα
εὐάχρθ. λιθίνας σὸ γ' ἔχω φάρυγα. (θείασον,

Εἰς ΚΑΛΛΟΣ, κεφ. μα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βεκόλθθ ἔπλεο φοῖβε· ποσιδάων ἦ, καρβάλλης,
Κύκνθθ, ζῦς· ἄμμων δ' ἀμφιβόητθ ὄφῃς.
Χοῖ